

" مقاله پژوهشی "

تحلیل مهارت‌های کارآفرینانه دانشجویان کشاورزی و منابع طبیعی در دانشگاه زابل

حمید کریمی^۱ و پوریا عطایی^۲

۱- استادیار، گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زابل، زابل، ایران (نویسنده مسول: karimihamid@uoz.ac.ir)

۲- دکتری گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۹۹/۴/۱۹ تاریخ پذیرش: ۹۹/۷/۶

صفحه: ۳۱ تا ۳۱

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تحلیل مهارت‌های کارآفرینانه دانشجویان رشته کشاورزی و منابع طبیعی انجام گردید. این مطالعه در بین دانشجویان دانشکده‌های کشاورزی، آب و خاک و منابع طبیعی دانشگاه زابل انجام شد. جامعه آماری ۸۹۳ دانشجو و نمونه مورد مطالعه به صورت نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای با انتساب متناسب ۲۶۹ دانشجو بود. ابزار سنجش در این مطالعه پرسشنامه بود که روایی آن را متخصصان کارآفرینی تأیید نمودند و برای بررسی پایایی آن نیز یک آزمون راهنما اجرا شد که نتایج ترتیبی متغیرها بین ۰/۹۲- تا ۰/۸۱+ به دست آمد. در بررسی وضعیت موجود و مطلوب مهارت‌های کارآفرینانه نتایج نشان داد که مهارت تیم‌سازی در اولویت نخست قرار دارد. همچنین، مهارت آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری در هر دو وضعیت موجود و مطلوب، اولویت آخر را کسب نمود. بیشترین شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب به ترتیب متعلق به مهارت‌های آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجارت، تهیه طرح کسب‌وکار و ارتباطات بود. پیشنهاد می‌گردد مهارت‌های کارآفرینانه به صورت یک فرآیند چندمرحله‌ای آموزش داده شود. به این صورت که هر مهارت کارآفرینی بخش‌بندی گردد و هر بخش به دو صورت نظری و سپس عملی آموزش داده شود.

واژه‌های کلیدی: آموزش کارآفرینی، دانشجویان کشاورزی و منابع طبیعی، کارآفرینی، مهارت‌های کارآفرینانه

مقدمه

شرط بقاء در ایجاد کسب‌وکارها و توسعه آن، استفاده از همه منابع موجود و توان‌افزایی همه ظرفیت‌های در اختیار است. انتخاب این مسیر، مستلزم فراهم‌ساختن بستری است که امکان بروز مهارت‌ها و فعالیت‌های کارآفرینانه را فراهم سازد. کارآفرینی تعقیب فرصت‌ها جهت به‌وجودآوردن کالاها و خدمات نوآور است که این فرصت‌ها کشف، ارزیابی و بهره‌برداری می‌شوند تا بتوانند ارزش‌های اجتماعی و اقتصادی را از محیط استخراج کنند و منجر به به‌وجودآمدن یک کسب‌وکار مستقل شود (۳،۳۲). افراد در فرآیند کارآفرینی باید برای غلبه بر نیروهایی که در برابر پیدایش نوآوری مقاومت می‌کنند و با پیدایش تغییرات مخالف هستند، موقعیتی را بیابند، فرصتی را کشف و ارزیابی و ایجاد نمایند و توسعه دهند (۶،۲۲). از طرفی، جامعه و مراکز آموزش عالی هنگامی می‌توانند در مسیر توسعه قرار بگیرند که با ایجاد بسترهای لازم، دانش‌آموختگان دانشگاهی را به دانش و مهارت‌های کارآفرینی تجهیز کنند تا آنها با استفاده از این توانمندی، دیگر منابع جامعه را به‌سوی ایجاد ارزش و دستیابی به رشد و توسعه هدایت کنند (۷). افراد در همه سطوح به مهارت‌های کارآفرینانه نیاز دارند تا از این طریق توانایی خود را در رویایی با تغییرات جاری زندگی و عدم قطعیت‌های آینده بهبود بخشند (۳۵،۴۶). به عبارتی، افراد باید خود را مجهز به مهارت‌های گوناگون کرده و آنها را در طول زمان ارتقا دهند و خود را برای چالش‌ها و رقابت‌های بازار آماده سازند (۲۳). زیرا، مهارت‌های کارآفرینی، برای توسعه نوآوری‌های تولیدی و خدماتی و نیز تعمیم راه‌حلی برای ظهور نیازها در بازار ضروری است (۲۰).

علی‌آبادی و همکاران (۳)، تریپاتی (۴۳)، ریاد و همکاران (۳۳)، اسماعیل و همکاران (۲۱)، وودکوک و همکاران (۴۵) معتقدند که موفقیت کارآفرینان وابستگی شدیدی به مهارت‌های کسب‌وکار و آموزش‌های کارآفرینی دارد. موسیوند و همکاران (۳۱) و علی‌آبادی (۶) نیز اظهار داشتند که یکی از عوامل درون‌دانشگاهی در توسعه فرهنگ کارآفرینانه، ایجاد مهارت‌های کارآفرینانه است. بر همین اساس، می‌توان اذعان نمود که دانشگاه‌ها ملزم هستند برای ترویج کارآفرینی در بین دانش‌آموختگان برنامه‌ریزی متفاوتی انجام دهند. چون نسل جوان نیاز دارد که بدانند به چه صورت در برابر محیط‌های پیچیده و قوانین و مقررات متغیر در بازار کار عمل کند. لپیستو رونکو (۲۷) بیان داشتند که اگر در برنامه درسی و فرآیند یاددهی - یادگیری، جایی برای نقد دانسته‌ها و آموخته‌ها در نظر گرفته شود، می‌تواند در ارتقای مهارت‌های کارآفرینی تأثیر مهمی به‌همراه داشته باشد. دانش‌آموختگان میان مشاغل موجود دولتی و خصوصی در جست‌وجوی کار هستند و کمتر به سمت راه‌اندازی کسب‌وکار می‌پردازند. این مسئله ریشه در عوامل مختلفی همچون خانواده، فرهنگ، سیاست‌های دولت، آموزش و پرورش، آموزش عالی، اقتصاد کشور و غیره دارد. افزایش بیکاری جوانان یکی از مهم‌ترین مشکلات اقتصادی جهان است؛ به‌طور مشابه برای کشورهای کمتر توسعه‌یافته و در حال توسعه در طول دهه آینده، باید حداقل ۴۷۵ میلیون شغل جدید برای جذب ۷۳ میلیون جوان در حال حاضر بیکار و ۴۰ میلیون نفر برای ورود سالانه جدید در بازار کار به‌وجود آورد (۴۴).

با توجه به این وضعیت بیکاری روزافزون دانش‌آموختگان دانشگاهی، موجب نابسامانی‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی شده است که با وجود افراد کارآفرین می‌توان از این

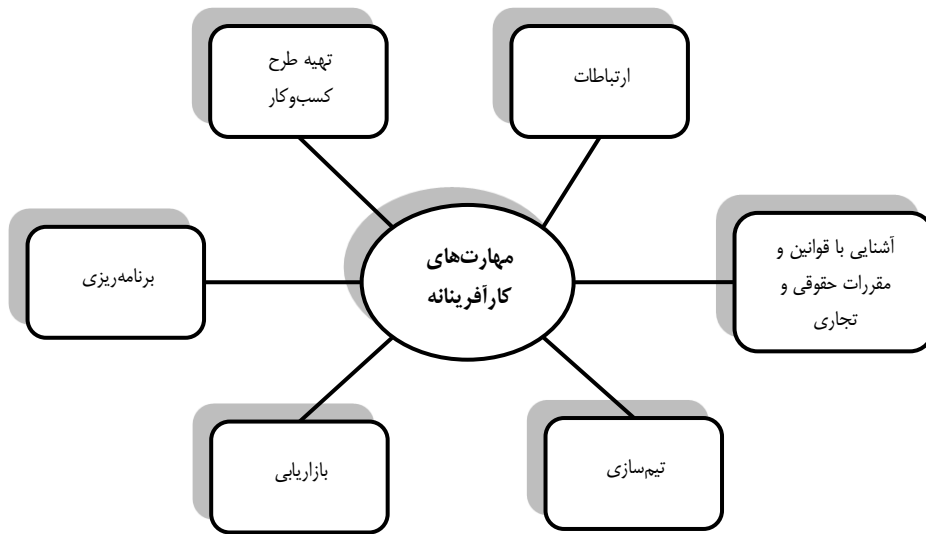
چالش‌ها گذار نمود. همچنین، عدم تناسب بین آموزش و آموخته‌های دانشجویان با نیازهای بازار کار، کسب مهارت‌های کارآفرینانه برای راه‌اندازی یک کسب‌وکار نیاز جدی دانشجویان است. این در حالی است که جوانان در کسب‌وکارهای خود نسبت به بزرگسالان با چالش‌های بیشتری روبه‌رو هستند. همچنین، کمبود مهارت‌های کارآفرینانه مانع عمده‌ای در کسب‌وکارهای جوانان است (۹). به طوری که مهمترین نگرانی افراد، نداشتن مهارت‌های کارآفرینانه است (۳۰). نتایج پژوهش خسروی و همکاران (۲۵) و مردانشاهی و همکاران (۲۹) مشخص نمود که وضعیت مهارت‌های کارآفرینی دانشجویان رضایت‌بخش نبوده و پایین‌تر از حد متوسط است. پژوهشی دیگر به بررسی مهارت‌های اشتغال‌زای بازار کار در برنامه‌های درسی آموزش عالی پرداخته شد. نتایج آن نشان داد که با اجرای برنامه‌های درسی فعلی در دانشگاه‌ها، میزان برخورداری دانشجویان از مهارت‌های اشتغال‌زای بازار کار در سطح متوسط و رو به پایین است (۳۶). اما، برای توسعه مهارت‌های کارآفرینی نیاز به توسعه هویت کارآفرینی است (۳۷) و ارزش‌نهادن به مهارت‌ها فرایندی ذهنی است (۱۰). اگر دانشگاه‌ها این توقع را در دانشجویان ایجاد کنند که می‌توانند در بخش‌های دولتی و یا خصوصی به‌عنوان یک متخصص استخدام شوند و دستمزد دریافت کنند، در حقیقت مسیر دستیابی آنها به یک کسب‌وکار نوآور و کارآفرینانه را از بین برده‌اند.

در فرایند کارآفرینی، اولین مرحله خودارزیابی و کسب آمادگی (از لحاظ مهارت‌ها) برای ایجاد یک کسب‌وکار نوآورانه است. به عبارتی، داشتن مهارت‌های کارآفرینانه و یا کسب آنها یکی از مراحل مهم و اولیه برای راه‌اندازی کسب‌وکارهای نوآورانه می‌باشد. مهارت‌های کارآفرینی را می‌توان این‌چنین تعریف نمود مهارت‌های مورد نیازی که برای موفقیت در کسب‌وکاری هستند که افراد را قادر می‌سازند تا یک کسب‌وکار را راه‌اندازی و تأمین مالی کرده و آن را به شکل موفق توسعه دهند (۱). در واقع، مهارت‌های کارآفرینانه آن دسته از فعالیت‌ها یا دانش عملیاتی که برای استقرار و اداره یک کسب‌وکار اقتصادی موفق نیاز است. چنین دانشی می‌تواند شامل علوم مالی، حسابداری، بازاریابی، مدیریت، فنی و ... باشد (۱۲). مهارت تأثیر به‌سزایی در انجام مطلوب و بهینه کارها، ایجاد رضایت‌مندی و ارتقای انگیزه در افراد دارد که در نهایت موجب توسعه منابع انسانی و افزایش بهره‌وری می‌شود و یکی از عوامل تأثیرگذار در کارآفرینی است (۴۱). از طرفی، لازمه کارآفرین شدن کسب مهارت‌های مختلف نظیر توانایی برنامه‌ریزی، بهره‌برداری مناسب از فرصت‌ها، مهارت‌های مذاکره، بازاریابی، ایجاد انگیزه و غیره می‌باشد (۱۳).

پژوهشگران مختلفی (۲، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۲۴، ۳۰، ۴۰، ۴۱) در تحقیقات خود اشاره کردند که یکی از عوامل مهم در موفقیت کسب‌وکارها و فعالیت‌های کارآفرینانه، داشتن مهارت‌های کارآفرینی می‌باشد. نتایج پژوهش شاهن و همکاران (۳۸) نشان داد که دانشجویان مهارت‌های کارآفرینی را توسعه

نمی‌دادند و اکثر دانشجویان از طریق سبک یادگیری شنیداری یاد می‌گرفتند. همچنین، بین مهارت‌های کارآفرینی و سبک یادگیری لامسه‌ای آنها رابطه مثبت وجود دارد. رویکردهای مختلفی در رابطه با ارتقای مهارت‌های کارآفرینی وجود دارد که هر یک به تعدادی از قابلیت‌های مورد انتظار در کارآفرینی اشاره می‌نمایند. به‌عنوان مثال، قابلیت‌هایی همچون مدیریت زمان، گروه‌بندی، تیم‌سازی (۸، ۱۱) از جمله قابلیت‌هایی هستند که در پژوهش‌های مختلف به آنها اشاره شد. قبل از تأسیس باید فرد کارآفرین چگونگی راه‌اندازی یک کسب‌وکار و مراحل آن، چگونگی انجام کارهای گروهی و مهارت‌های ارتباطی و نظایر آن را بیاموزد. در زمان تأسیس باید در زمینه مسائل مالی، شناخت بازار، اصول مدیریت، قانون کار و امور حقوقی، آگاهی و تبحر لازم را کسب نماید (۴۲). شکاری و حیدرزاده آرانی (۳۹) برخی از مهمترین مهارت‌های مدیریتی مورد انتظار را برنامه‌ریزی و تعیین اهداف، تصمیم‌گیری، روابط اجتماعی، بازاریابی، مهارت‌های مالی، فنون مذاکره و مهارت‌های تیمی دانستند. دکین و فرل (۱۴) مهم‌ترین مهارت‌های کارآفرینی را در سه گروه مهارت‌های فردی، بین‌فردی و فرایندی طبقه‌بندی کردند. صفری و سمیع‌زاده (۳۴) در پژوهش خود به این نتیجه دست یافتند که دانشجویان نیاز به کسب مهارت‌هایی از قبیل مانی کسب‌وکار، طرح کسب‌وکار، ارتباطات، مدیریت و سازمان، قوانین و مقررات حقوقی و تجاری، حسابداری، تأسیس کسب‌وکار، بازاریابی، مدیریت استراتژیک و کسب‌وکار بین‌الملل می‌باشند. زارعی سبتهی و همکاران (۴۷) و دیزجی و زینی (۱۵) نیز در پژوهش خود مهارت‌هایی نظیر مهارت‌های شخصی، مدیریتی و فنی را به‌عنوان مهارت‌های کارآفرینی مورد توجه قرار دادند. گودرزی و همکاران (۱۷) در تدوین الگوی توسعه مهارت‌های کارآفرینی دانشجویان، پنج مهارت محیطی، تخصصی، تجاری و مدیریتی را معرفی نمودند. کاشانی و همکاران (۲۴) در پژوهش خود مهارت‌های راه‌اندازی کسب‌وکار، کار با اینترنت و کامپیوتر، آشنایی با قوانین و مقررات کار و تجارت، کار گروهی، برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری، شناخت فرصت‌ها و انجام محاسبات مالی و حسینی‌نیا و همکاران (۱۹) شش مهارت کارآفرینانه دانش طرح کسب‌وکار، ارتباطات، آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری، برنامه‌ریزی، تیم‌سازی و بازاریابی را مدنظر قرار دادند. لایونس و همکاران (۲۸) مهارت‌هایی از قبیل بازاریابی، ارتباطات، حسابداری - مالی، قوانین و مقررات، مدیریت عملیات، تیم‌سازی، مدیریت تضاد و رهبری را برای فرایند کارآفرینی لازم دانستند. مرور پیشینه‌نگاشته‌ها مشخص نمود که مهارت‌های کارآفرینانه مختلفی وجود دارد؛ اما بسیاری از آنها از لحاظ کلیت در یک راستا هستند. بر همین اساس، این پژوهش با هدف بررسی شش مهارت تهیه طرح کسب‌وکار، ارتباطات، آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری، برنامه‌ریزی، تیم‌سازی و بازاریابی در بین دانشجویان کشاورزی انجام گردید (شکل ۱).

پژوهشگران مختلفی (۲، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۲۴، ۳۰، ۴۰، ۴۱) در تحقیقات خود اشاره کردند که یکی از عوامل مهم در موفقیت کسب‌وکارها و فعالیت‌های کارآفرینانه، داشتن مهارت‌های کارآفرینی می‌باشد. نتایج پژوهش شاهن و همکاران (۳۸) نشان داد که دانشجویان مهارت‌های کارآفرینی را توسعه

شکل ۱- مدل مفهومی پژوهش

Figure 1. Theoretical framework of the study

بخش دوم، به ارزیابی وضعیت موجود و مطلوب مهارت‌های کارآفرینانه (تهیه طرح کسب‌وکار، ارتباطات، آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری، برنامه‌ریزی، تیم‌سازی و بازاریابی) اختصاص داشت. در بخش دوم پرسشنامه، ۲۷ پرسش مطرح گردید که در سمت راست سوالات، در قالب طیف لیکرت پنج قسمتی (خیلی کم = ۱ تا خیلی زیاد = ۵) به‌منظور سنجش وضعیت موجود و در سمت چپ، به‌صورت طیف لیکرت پنج قسمتی (خیلی ضعیف = ۱ تا خیلی قوی = ۵) برای سنجش وضعیت مطلوب طراحی گردید. پس از جمع‌آوری داده‌ها، اطلاعات به‌دست‌آمده از تکمیل پرسشنامه‌ها، با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS_{win23} مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. همچنین، برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های میانگین، انحراف معیار، ضریب تغییرات و ویلکاکسون استفاده شد. از آزمون میانگین برای اولویت‌بندی مهارت‌های کارآفرینانه دانشجویان و از آزمون ویلکاکسون برای تحلیل شکاف وضعیت موجود و مطلوب مهارت‌های کارآفرینانه استفاده گردید.

مواد و روش‌ها

تحقیق حاضر یک پژوهش کمی بوده که از نوع تحقیق توصیفی همبستگی است. در اجرای این پژوهش از فن پیمایش استفاده شد. جامعه مورد مطالعه‌ی پژوهش، کلیه دانشجویان دانشکده‌های کشاورزی، آب و خاک و منابع طبیعی دانشگاه زابل بودند که تعداد آنان ۸۹۳ نفر بود. در پژوهش حاضر، از روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای با انتساب متناسب استفاده شد (طبقات مورد بررسی، ۱۵ گروه آموزشی بود). نمونه پژوهش بر اساس جدول کرجسی و مورگان، ۲۶۹ نفر برآورد گردید. ابزار جمع‌آوری داده‌ها پرسشنامه محقق‌ساز بود. روایی صوری پرسشنامه توسط پانلی از متخصصان کارآفرینی تأیید گردید. برای تأیید پایایی ابزار پژوهش نیز یک مطالعه راهنما و تکمیل ۳۰ پرسشنامه توسط افراد خارج از نمونه آماری و محاسبه تنای ترتیبی صورت پذیرفت. در جدول (۱) مقادیر تنای ترتیبی متغیرهای تحقیق ارائه شد. پرسشنامه پژوهش از دو بخش تشکیل شد. بخش نخست، شامل ویژگی‌های جمعیت‌شناختی دانشجویان (جنسیت، سن، مقطع تحصیلی، رشته تحصیلی و معدل) بود و

جدول ۱- مقادیر تنای ترتیبی متغیرهای تحقیق

Table 1. Ordinal Theta of research variables

رتبف	متغیرها	تعداد گویه	تنای ترتیبی
۱	تهیه طرح کسب‌وکار	۵	۰/۸۴
۲	ارتباطات	۵	۰/۸۶
۳	آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری	۳	۰/۸۵
۴	برنامه‌ریزی	۴	۰/۹۲
۵	تیم‌سازی	۵	۰/۸۷
۶	بازاریابی	۵	۰/۸۱

نتایج و بحث

براساس ویژگی‌های جمعیت‌شناختی، ۴۴/۲ درصد (۱۱۹ نفر) از دانشجویان مرد و ۵۵/۸ درصد (۱۵۰ نفر) از آنها زن بودند. یافته‌ها نشان داد که میانگین سنی دانشجویان رشته کشاورزی ۲۵/۸۶ سال (با انحراف معیار ۵/۱۴) بود. همچنین، ۵۸/۷ درصد (۱۵۸ نفر) از دانشجویان در مقطع کارشناسی، ۳۳/۵ درصد (۹۰ نفر) در مقطع کارشناسی ارشد و ۷/۸ درصد (۲۱ نفر) در مقطع دکتری تحصیل می‌کردند. در بین نمونه تحقیق، ۷/۸ درصد دانشجویان در رشته تحصیلی صنایع غذایی، ۱۰/۴ درصد در رشته علوم دامی (دام و طیور)، ۸/۹ درصد در رشته گیاهپزشکی، ۶/۷ درصد در رشته زراعت، ۳/۷ درصد در رشته اصلاح نباتات و بیوتکنولوژی، ۶/۷ درصد در رشته اقتصاد کشاورزی، ۴/۸ درصد در رشته فضای سبز، ۴/۵ درصد در رشته ترویج و آموزش کشاورزی، ۷/۱ درصد در رشته باغبانی، ۸/۶ درصد در رشته مرتع و آبخیزداری، ۱۱/۲ درصد در رشته آب، ۵/۲ درصد در رشته خاک، ۴/۱ درصد در رشته صنایع چوب و کاغذ، ۴/۵ درصد در رشته محیط زیست و ۵/۹ درصد نیز در رشته شیلات مشغول به تحصیل بودند. علاوه بر آن، معدل درسی دانشجویان به‌طور متوسط ۱۵/۸۹ (با انحراف معیار ۱/۴۸) بود.

برای اولویت‌بندی گویه‌های مهارت‌های کارآفرینانه از آزمون میانگین بهره گرفته شد. یافته‌ها نشان داد که در بین گویه‌های مهارت تهیه طرح کسب‌وکار در وضعیت موجود و

مطلوب، «توصیف محصول خود در یک طرح کسب‌وکار» به‌ترتیب با میانگین‌های ۳/۲۳ و ۳/۲۸ در اولویت نخست و «آشنایی با اصول نوشتن یک طرح کسب‌وکار» در وضعیت موجود و «توانایی نوشتن یک طرح کسب‌وکار» در وضعیت مطلوب به‌ترتیب با میانگین‌های ۲/۷۹ و ۲/۷۱ در اولویت پنجم قرار گرفتند. در تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب، نتایج بیانگر این نکته بود بین وضعیت مطلوب و موجود در دو گویه «توانایی نوشتن یک طرح کسب‌وکار» و «انجام برآوردهای مالی یک طرح کسب‌وکار» مهارت تهیه کسب‌وکار تفاوت معنی‌داری به‌ترتیب $(Sig = ۰/۰۲۹)$ و $(Sig = ۰/۰۳۹)$ وجود داشت. به بیان دیگر، امتیاز وضعیت موجود در مقایسه با امتیاز وضعیت مطلوب در این دو گویه مهارت تهیه طرح کسب‌وکار به‌طور معنی‌داری کمتر است. همان‌طور که یافته‌ها نشان می‌دهد، بیشترین شکاف بین وضعیت مطلوب و موجود، در گویه «توانایی نوشتن یک طرح کسب‌وکار» $(Z = -۲/۱۸)$ وجود دارد. به عبارتی، فاصله امتیاز بین وضعیت مطلوب و موجود گویه «توانایی نوشتن یک طرح کسب‌وکار» بیشترین میزان نسبت به فاصله امتیاز بین وضعیت مطلوب و موجود سایر گویه‌ها است. همچنین، در بین گویه‌های مهارت تهیه طرح کسب‌وکار، کم‌ترین شکاف بین وضعیت مطلوب و موجود متعلق به گویه «تجزیه و تحلیل اقتصادی یک طرح کسب‌وکار» $(Z = -۰/۱۹)$ بود. سایر یافته‌ها در جدول (۲) ارائه شد.

جدول ۲- اولویت‌بندی و تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب گویه‌های مهارت تهیه طرح کسب‌وکار

Table 2. Ranking and analyzing the gap between the current and desired status of business plan preparation skill

Sig.	Z	مقایسه میانگین		آمار توصیفی			وضعیت	تهیه طرح کسب‌وکار
		رتبه متوسط	تعداد نمونه‌ها	اولویت	S.D	Mean		
۰/۷۸۶	-۰/۲۷	۱۰۵/۳	۱۰۱	۵	۰/۹۶	۲/۷۹	موجود	آشنایی با اصول نوشتن یک طرح کسب‌وکار
۰/۰۲۹	-۲/۱۸	۱۰۳/۷	۱۰۷	۴	۱/۲۰	۲/۸۲	مطلوب	توانایی نوشتن یک طرح کسب‌وکار
۰/۸۴۸	-۰/۱۹	۱۰۱/۷	۸۷	۴	۰/۹۶	۲/۸۹	موجود	تجزیه و تحلیل اقتصادی یک طرح کسب‌وکار
۰/۶۴۷	-۰/۴۵	۱۰۴/۸	۱۱۹	۵	۱/۱۰	۲/۷۱	مطلوب	توصیف محصول خود در یک طرح کسب‌وکار
۰/۰۳۹	-۲/۰۶	۹۶	۱۰۰	۳	۰/۹۵	۳/۰۳	موجود	انجام برآوردهای مالی یک طرح کسب‌وکار
		۱۰۲	۹۷	۳	۱/۱۱	۳/۰۳	مطلوب	
		۱۰۱/۸	۹۹	۱	۱/۰۲	۳/۲۳	موجود	
		۱۰۳/۱	۱۰۵	۱	۱/۱۴	۳/۲۸	مطلوب	
		۹۹/۷	۸۶	۲	۰/۹۶	۳/۰۵	موجود	
		۱۰۲/۸	۱۱۶	۲	۱/۰۹	۳/۲۴	مطلوب	

اطلاعات بیشتر» و «تعاملات اجتماعی و برقراری ارتباط با کارآفرینان» بود. با توجه به جدول (۳) بین وضعیت مطلوب و موجود گویه «استفاده از منابع اطلاعاتی مختلف برای کسب اطلاعات بیشتر» $(Z = -۵/۰۴)$ بیشترین شکاف وجود دارد. به عبارتی، فاصله امتیاز بین وضعیت مطلوب و موجود گویه «استفاده از منابع اطلاعاتی مختلف برای کسب اطلاعات بیشتر» بیشترین میزان نسبت به فاصله امتیاز بین وضعیت مطلوب و موجود سایر گویه‌ها است. علاوه بر آن، کمترین شکاف بین وضعیت مطلوب و موجود مربوط به گویه «ارتباط با افراد کارآفرین» $(Z = -۰/۲۳)$ بود.

در اولویت‌بندی گویه‌های مهارت ارتباطات، یافته‌ها آشکار نمود که در وضعیت موجود گویه «تعاملات اجتماعی و برقراری ارتباط با کارآفرینان» و در وضعیت مطلوب، گویه «توانایی برقراری ارتباط با مشتریان» به‌ترتیب با میانگین ۳/۷۱ و ۳/۵۲ در اولویت نخست و گویه «ارتباط با شرکت‌های دانش‌بنیان» به‌ترتیب با میانگین‌های ۲/۲۷ و ۲/۵۴ در اولویت پنجم قرار گرفتند. در تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب، نتایج حاکی از شکاف معنی‌دار بین وضعیت موجود و مطلوب گویه‌های «ارتباط با شرکت‌های دانش‌بنیان»، «استفاده از منابع اطلاعاتی مختلف برای کسب

جدول ۳- اولویت‌بندی و تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب گویه‌های مهارت ارتباطات

Table 3. Ranking and analyzing the gap between the current and desired status of communication skill

مقایسه میانگین				آمار توصیفی			ارتباطات
Sig.	Z	رتبه متوسط	تعداد نمونه‌ها	اولویت	S.D	Mean	
-۰/۸۱۲	-۰/۲۳	۹۸/۵	۱۰۷	۴	۱/۰۶	۲/۸۳	موجود
		۱۰۵/۸	۹۶	۴	۱/۱۶	۲/۸۱	مطلوب
-۰/۰۱۱	-۲/۵۳	۱۰۴/۲	۸۷	۵	۱/۲۰	۲/۲۷	موجود
		۱۰۸	۱۲۵	۵	۱/۲۵	۲/۵۴	مطلوب
-۰/۰۰۰	-۵/۰۴	۹۰/۸	۸۰	۳	۱/۱۵	۲/۹۹	موجود
		۱۱۹/۶	۱۳۷	۲	۱/۰۸	۳/۴۸	مطلوب
-۰/۳۴۸	-۰/۹۳	۹۷/۸	۱۰۶	۲	۱/۰۲	۳/۶۰	موجود
		۹۹/۲	۹۰	۱	۱/۰۷	۳/۵۲	مطلوب
-۰/۰۰۲	-۳/۱۶	۱۰۱/۲	۱۲۲	۱	۱/۱۳	۳/۷۱	موجود
		۹۶/۶	۷۶	۳	۱/۱۸	۳/۳۷	مطلوب

و مقررات حقوقی و تجاری» گویای این نکته است که فقط شکاف بین وضعیت مطلوب و موجود گویه «آشنایی با قوانین و مقررات ارابه تسهیلات به کارآفرینان» معنی‌دار بوده است (Sig = ۰/۰۰۰). به طوری که امتیاز وضعیت مطلوب این گویه در مقایسه با امتیاز وضعیت موجود آن به طور معنی‌داری بالاتر بود. همچنین، بیشترین شکاف بین وضعیت مطلوب و موجود متعلق به این گویه می‌باشد (Z = -۴/۱۴). سایر یافته‌ها در جدول (۴) ارائه شد.

یکی دیگر از مهارت‌های کارآفرینانه، آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری می‌باشد. نتایج اولویت‌بندی گویه‌های این مهارت مشخص نمود که در وضعیت موجود و مطلوب، به ترتیب دو گویه «آشنایی با قوانین و مقررات راه‌اندازی یک کسب‌وکار» و «آشنایی با قوانین و مقررات ارابه تسهیلات به کارآفرینان» با میانگین‌های ۲/۸۱ و ۲/۹۱ در اولویت نخست قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل شکاف بین وضعیت مطلوب و موجود گویه‌های مهارت «آشنایی با قوانین

جدول ۴- اولویت‌بندی و تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب گویه‌های مهارت آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری

Table 4. Ranking and analyzing the gap between the current and desired status of familiarity with the legal and commercial rules skill

مقایسه میانگین				آمار توصیفی			آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری
Sig.	Z	رتبه متوسط	تعداد نمونه‌ها	اولویت	S.D	Mean	
-۰/۴۴۴	-۰/۷۶	۹۷/۴	۹۳	۱	۱/۰۲	۲/۸۱	موجود
		۹۹/۴	۱۰۳	۲	۱/۲۱	۲/۸۹	مطلوب
-۰/۱۲۷	-۱/۵۲	۹۳/۳	۸۷	۲	۱/۰۴	۲/۷۵	موجود
		۹۹/۱	۱۰۵	۳	۱/۱۹	۲/۸۸	مطلوب
-۰/۰۰۰	-۴/۱۴	۹۳/۸	۷۴	۳	۱/۰۵	۲/۵۲	موجود
		۱۰۶/۶	۱۲۹	۱	۱/۱۸	۲/۹۱	مطلوب

وضعیت موجود در مهارت برنامه‌ریزی به طور معنی‌داری بیشتر است. بیشترین شکاف بین وضعیت مطلوب و موجود گویه «در نظر گرفتن راه‌های مختلف برای انجام یک فعالیت» بود (Z = -۲/۱۶). این بدان معناست که فاصله امتیاز بین وضعیت مطلوب و موجود گویه «در نظر گرفتن راه‌های مختلف برای انجام یک فعالیت» بیشترین میزان نسبت به فاصله امتیاز بین وضعیت مطلوب و موجود سایر گویه‌های مهارت برنامه‌ریزی است. کمترین شکاف بین وضعیت مطلوب و موجود گویه «برنامه‌ریزی برای راه‌اندازی یک کسب‌وکار جدید» (Z = -۰/۴۶) بود (جدول ۵).

اولویت‌بندی گویه‌های مهارت برنامه‌ریزی در وضعیت موجود و مطلوب نشان داد که گویه «تعیین اهداف بلندمدت برای آینده» به ترتیب با میانگین‌های ۳/۷۳ و ۳/۵۶ اولویت نخست و گویه «برنامه‌ریزی برای راه‌اندازی یک کسب‌وکار جدید» در وضعیت موجود و مطلوب به ترتیب با میانگین‌های ۳/۰۷ و ۳/۱۲ رتبه چهارم را به خود اختصاص دادند. در تحلیل شکاف بین وضعیت مطلوب و موجود نتایج حاکی از شکاف معنی‌دار بین وضعیت مطلوب و موجود گویه «در نظر گرفتن راه‌های مختلف برای انجام یک فعالیت» بود (Sig = ۰/۰۳). امتیاز وضعیت مطلوب گویه مورد نظر در مقایسه با امتیاز

جدول ۵- اولویت‌بندی و تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب گویه‌های مهارت برنامه‌ریزی

Table 5. Ranking and analyzing the gap between the current and desired status of planning skill

Sig.	Z	مقایسه میانگین		آمار توصیفی				برنامه‌ریزی
		رتبه متوسط	تعداد نمونه‌ها	اولویت	S.D	Mean	وضعیت	
۰/۶۴۲	-۰/۴۶	۱۰۲/۵	۸۶	۴	۱/۰۲	۳/۰۷	موجود	برنامه‌ریزی برای راه‌اندازی یک کسب‌وکار جدید
		۹۰/۶	۱۰۵	۴	۱/۱۱	۳/۱۲	مطلوب	
۰/۰۸۸	-۱/۷۰	۱۰۷/۶	۱۰۹	۳	۱/۰۱	۳/۵۳	موجود	برنامه‌ریزی فعالیت‌های روزانه خود
		۹۵/۴	۹۴	۳	۱/۱۷	۳/۳۴	مطلوب	
۰/۱۰۸	-۱/۶۰	۱۰۱/۹	۱۰۸	۱	۱/۰۲	۳/۷۳	موجود	تعیین اهداف بلندمدت برای آینده
		۹۵/۴	۸۹	۱	۱/۰۹	۳/۵۶	مطلوب	
۰/۰۳۰	-۲/۱۶	۹۷/۳	۱۱۴	۲	۱/۰۱	۳/۶۴	موجود	در نظر گرفتن راه‌های مختلف برای انجام یک فعالیت
		۹۷/۶	۸۰	۲	۰/۹۹	۳/۴۶	مطلوب	

اولویت آخر را به خود اختصاص داده بودند. در تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب، نتایج نشان‌دهنده این نکته بود که بین وضعیت موجود و مطلوب هیچ‌یک از گویه‌های مهارت تیم‌سازی تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. به بیان دیگر، تفاوت چندانی بین وضعیت موجود و مطلوب مهارت تیم‌سازی در بین دانشجویان کشاورزی و منابع طبیعی وجود ندارد. سایر یافته‌ها در جدول (۶) ارائه شد.

یکی دیگر از مهارت‌های کارآفرینانه دانشجویان، مهارت تیم‌سازی است. یافته‌ها آشکار نمود که هم در وضعیت موجود و هم در وضعیت مطلوب، گویه «اعتقاد به انجام کارها به صورت تیمی» به ترتیب با میانگین‌های ۳/۶۶ و ۳/۵۲ اولویت نخست و گویه «توانایی مدیریت یک تیم برای راه‌اندازی یک کسب‌وکار» در وضعیت موجود با میانگین ۳/۴۴ و گویه «توانایی همگام کردن افراد تیم کاری» با میانگین ۳/۳۴

جدول ۶- اولویت‌بندی و تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب گویه‌های مهارت تیم‌سازی

Table 6. Ranking and analyzing the gap between the current and desired status of team building skill

Sig.	Z	مقایسه میانگین		آمار توصیفی				تیم‌سازی
		رتبه متوسط	تعداد نمونه‌ها	اولویت	S.D	Mean	وضعیت	
۰/۴۱۸	-۰/۸۱	۱۰۴/۱	۱۱۲	۲	۱/۱۳	۳/۵۴	موجود	توانایی انجام کارهای تیمی
		۱۰۶	۹۷	۲	۱/۱۳	۳/۴۶	مطلوب	
۰/۱۴۳	-۱/۴۶	۱۰۰/۵	۱۱۶	۱	۱/۱۱	۳/۶۶	موجود	اعتقاد به انجام کارها به صورت تیمی
		۱۰۵/۱	۸۸	۱	۱/۰۴	۳/۵۲	مطلوب	
۰/۲۱۷	-۱/۲۳	۱۰۱/۸	۹۸	۳	۱/۰۲	۳/۴۸	موجود	توانایی گردآوری افراد توانمند برای تشکیل تیم کاری
		۸۸/۷	۹۲	۴	۰/۹۸	۳/۳۸	مطلوب	
۰/۳۱۳	-۱	۱۰۰/۷	۱۱۲	۴	۱/۰۶	۳/۴۵	موجود	توانایی همگام کردن افراد تیم کاری
		۱۰۴/۶	۹۲	۵	۱/۰۶	۳/۳۴	مطلوب	
۰/۹۹۹	-۰/۰۰۱	۹۶/۵	۹۴	۵	۱/۰۴	۳/۴۴	موجود	توانایی مدیریت یک تیم برای راه‌اندازی یک کسب‌وکار
		۹۴/۴	۹۶	۳	۱/۰۲	۳/۴۵	مطلوب	

که شکاف معنی‌دار فقط در گویه «توانایی کسب اطلاعات از بازار هدف» وجود داشت (Sig = ۰/۰۰۲). به بیان دیگر، امتیاز وضعیت مطلوب گویه موردنظر در مقایسه با امتیاز وضعیت موجود در مهارت بازاریابی به‌طور معنی‌داری بالاتر است. همچنین، می‌توان بیان نمود که بیشترین شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب نیز متعلق به گویه «توانایی کسب اطلاعات از بازار هدف» است.

با توجه به جدول (۷)، در وضعیت موجود، گویه «آشنایی با روش‌های مختلف تبلیغات» با میانگین ۳/۱۷ و در وضعیت مطلوب گویه «توانایی کسب اطلاعات از بازار هدف» با میانگین ۳/۳۰ در اولویت نخست قرار گرفت. همچنین، گویه «آشنایی با فرصت‌های بازار خارجی» هم در وضعیت موجود و هم در وضعیت مطلوب به ترتیب با میانگین‌های ۲/۵۹ و ۲/۷۴ اولویت پنجم را کسب نمود. نتایج تجزیه و تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب گویه‌های مهارت بازاریابی نشان داد

جدول ۷- اولویت‌بندی و تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب گویه‌های مهارت بازاریابی

Table 7. Ranking and analyzing the gap between the current and desired status of marketing skill

مقایسه میانگین				آمار توصیفی			وضعیت	بازاریابی
Sig.	Z	رتبه متوسط	تعداد نمونه‌ها	اولویت	S.D	Mean		
۰/۵۳۴	-۰/۶۲	۱۰۶/۶	۹۷	۲	۱/۰۷	۳/۰۸	موجود	توانایی شناسایی نیازهای مشتریان
		۱۰۲/۶	۱۱۱	۲	۱/۱۱	۳/۱۴	مطلوب	
۰/۸۰۰	-۰/۲۵	۱۰۳/۴	۸۵	۳	۱/۰۱	۳/۰۵	موجود	توانایی شناسایی فرصت‌های بازار داخلی
		۸۸/۱	۱۰۴	۴	۱/۰۶	۳/۰۷	مطلوب	
۰/۱۲۴	-۱/۵۴	۹۹/۷	۹۲	۵	۱/۱۶	۲/۵۹	موجود	توانایی شناسایی فرصت‌های بازار خارجی
		۱۰۴/۷	۱۱۲	۵	۱/۳۳	۲/۷۴	مطلوب	
۰/۶۲۰	-۰/۴۹	۱۰۴/۴	۱۰۷	۱	۱/۰۶	۳/۱۷	موجود	توانایی استفاده از روش‌های مختلف تبلیغات
		۱۰۳/۴	۱۰۰	۳	۱/۰۸	۳/۱۱	مطلوب	
۰/۰۰۲	-۳/۱۵	۹۳/۵	۷۷	۴	۱/۰۶	۲/۹۹	موجود	توانایی کسب اطلاعات از بازار هدف
		۱۰۱/۷	۱۱۹	۱	۱/۱۶	۳/۳۰	مطلوب	

جدول ۸- اولویت‌بندی و تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب مهارت‌های کارآفرینانه

Table 8. Ranking and analyzing the gap between the current and desired status of entrepreneurial skills

مقایسه میانگین				آمار توصیفی			وضعیت	مهارت‌های کارآفرینانه
Sig.	Z	رتبه متوسط	تعداد نمونه‌ها	اولویت	S.D	Mean		
۰/۰۱۱	-۲/۴۱	۱۰۵/۵	۱۰۳	۳	۳/۶۲	۱۵	موجود	تهیه طرح کسب‌وکار
		۱۲۶/۴	۱۲۸	۴	۴/۰۸	۱۵/۱۱	مطلوب	
۰/۰۳۳	-۲/۰۱	۱۱۱	۹۹	۲	۳/۸۲	۱۵/۴۲	موجود	ارتباطات
		۱۲۸/۹	۱۳۳	۲	۴/۱۰	۱۵/۷۴	مطلوب	
۰/۰۱	-۲/۵۷	۱۱۶/۲	۱۰۶	۶	۲/۷۰	۸/۰۹	موجود	آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری
		۱۲۸/۹	۱۴۰	۶	۳/۰۸	۸/۶۹	مطلوب	
۰/۰۷۵	-۱/۷۷	۱۲۸	۱۳۳	۵	۳/۲۷	۱۳/۹۸	موجود	برنامه‌ریزی
		۱۱۶	۱۱۲	۵	۳/۱۴	۱۳/۵۰	مطلوب	
۰/۱۹۹	-۱/۲۸	۱۲۸/۲	۱۳۸	۱	۴/۳۱	۱۷/۵۹	موجود	تیم‌سازی
		۱۲۶/۶	۱۱۶	۱	۳/۷۵	۱۷/۱۷	مطلوب	
۰/۰۷۳	-۱/۷۹	۱۱۸/۵	۱۱۶	۴	۴/۱۸	۱۴/۹۰	موجود	بازاریابی
		۱۳۲/۳	۱۳۵	۳	۴/۱۱	۱۵/۳۷	مطلوب	

شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب به ترتیب متعلق به مهارت‌های آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجارت (Z = -۲/۵۷)، تهیه طرح کسب‌وکار (Z = -۲/۴۱) و ارتباطات (Z = -۲/۰۱) بود. به بیان دیگر، فاصله امتیاز بین وضعیت مطلوب و موجود مهارت‌های آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری، تهیه طرح کسب‌وکار و ارتباطات بیشترین میزان نسبت به فاصله امتیاز بین وضعیت مطلوب و موجود سایر مهارت‌ها است. علاوه بر این، کمترین شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب مربوط به مهارت تیم‌سازی (Z = -۱/۲۸) بود.

مهارت‌های کارآفرینانه یکی از زیربنای اصلی ایجاد کسب‌وکارهای نوآورانه است که با مجهز شدن دانشجویان و دانش‌آموختگان به آنها احتمال موفقیت فعالیت‌های کارآفرینانه افزایش پیدا می‌کند. به این دلیل که اگر دانشجویان و دانش‌آموختگان مراکز آموزش عالی درک نمایند که در زمینه مهارت‌های کارآفرینانه توانمند شدند، با اعتماد به نفس بیشتری یک کسب‌وکار راه‌اندازی می‌کنند و در توسعه آن تلاش می‌کنند. بر همین اساس، هدف این پژوهش

اولویت‌بندی و تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب مهارت‌های کارآفرینانه در جدول (۸) نشان داده شد. یافته‌ها مشخص نمود که در وضعیت موجود، مهارت‌های تیم‌سازی، ارتباطات و تهیه طرح کسب‌وکار به ترتیب با میانگین‌های ۱۷/۵۹، ۱۵/۴۲ و ۱۵ در اولویت‌های اول تا سوم قرار گرفتند. این در حالی است که نتایج اولویت‌بندی در وضعیت مطلوب نشان داد که مهارت‌های تیم‌سازی، ارتباطات و بازاریابی به ترتیب با میانگین‌های ۱۷/۱۷، ۱۵/۷۴ و ۱۵/۳۷ در اولویت‌های اول تا سوم را به خود اختصاص دادند.

مهارت آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری در هر دو وضعیت موجود و مطلوب، اولویت آخر را کسب نمود. تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب، نتایج حاکی از تفاوت معنی‌دار در مهارت‌های آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری (Sig = ۰/۰۱)، تهیه طرح کسب‌وکار (Sig = ۰/۰۱۱) و ارتباطات (Sig = ۰/۰۳۳) بود. به بیان دیگر، امتیاز وضعیت مطلوب مهارت‌های آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری، تهیه طرح کسب‌وکار و ارتباطات در مقایسه با امتیاز وضعیت موجود آنها به‌طور معنی‌داری بیشتر است. بیشترین

همکاران (۳۸) مطابقت دارد. این مطالعات نیز بیان داشتند که وضعیت مهارت‌های کارآفرینانه دانشجویان در وضعیت مناسبی قرار ندارد و نیاز به توانمندسازی دانشجویان به مهارت‌های لازم برای راه‌اندازی یک کسب‌وکار احساس می‌شود. لذا، باتوجه به اینکه در برخی از مهارت‌های کارآفرینانه دانشجویان تا رسیدن به وضع مطلوب فاصله زیادی وجود دارد، می‌توان پیشنهاد نمود که مهارت‌های کارآفرینانه به‌صورت تلفیقی از ابعاد نظری و عملی آموزش داده شوند. به این صورت که هر مهارت کارآفرینی بخش‌بندی گردد و هر بخش به دو صورت نظری و سپس عملی آموزش داده شود. با استفاده از این اقدام می‌توان به وضعیت مطلوب مهارت‌های کارآفرینانه در بین دانشجویان دست یافت. پس از آموزش نیز، ارزیابی‌ها بر اساس پروژه‌های عملیاتی انجام گیرد تا آموخته‌ها به‌صورت مهارت در دانشجویان نهادینه گردد. علاوه بر این، پیشنهاد می‌شود در طی دوره‌ی تحصیل دانشجویان ارزیابی از مهارت‌های کارآفرینانه آنها انجام شود و تمرکز بر مهارت‌هایی باشد که ضعف در آنها وجود دارد. همچنین، می‌توان توصیه نمود که اولویت‌بندی آموزش مهارت‌های کارآفرینانه بر اساس مراحل راه‌اندازی یک کسب‌وکار باشد تا دانشجویان مهارت‌ها را به‌صورت یک سیکل عملیاتی فرا گیرند.

تشکر و قدردانی

این طرح با شماره PR-UOZ99-1 با حمایت مالی معاونت پژوهشی دانشگاه زابل انجام شده است. بدین وسیله، از حمایت‌های مالی و معنوی آن معاونت سپاسگزاری می‌شود.

تحلیل شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب مهارت‌های کارآفرینانه دانشجویان رشته کشاورزی و منابع طبیعی بود. نتایج نشان داد که مهارت‌های کارآفرینانه دانشجویان در سه زمینه تهیه طرح کسب‌وکار، ارتباطات و آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری در وضعیت مناسبی قرار ندارد. این بدان معناست که دانشجویان رشته کشاورزی و منابع طبیعی در زمینه اصول اصلی تدوین یک طرح کسب‌وکار جامع و قوی با وضعیت مطلوب آن فاصله زیادی دارند و مهارت‌های مورد نیاز آن را به اندازه کافی کسب نکردند. چرا که دانش نوشتن یک طرح کسب‌وکار خوب، حرفه‌ای‌بودن کارآفرین و آشنایی او با بازار را آشکار می‌کند (۱۹).

همچنین، شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب مهارت آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی و تجاری دانشجویان در سطح زیادی بود. می‌توان این چنین استنباط نمود که دانشجویان رشته کشاورزی و منابع طبیعی به اندازه کافی نسبت به مسائل حقوقی راه‌اندازی و مدیریت کسب‌وکارها، قوانین مالیاتی، دریافت تسهیلات و قوانین صادرات توانمند نشدند. علاوه بر آن، بر اساس نتایج، بین وضعیت موجود و مطلوب مهارت ارتباطات دانشجویان شکاف عمیقی وجود دارد. این بدان مفهوم است که دانشجویان تا رسیدن به وضعیت مطلوب در زمینه ایجاد شبکه و استفاده از تماس‌ها و ارتباطات، توانایی برقراری ارتباط با مشتریان، تعاملات اجتماعی و استفاده از منابع و کانال‌های اطلاعاتی مختلف فاصله زیادی وجود دارد. این نتایج با یافته‌های صالحی عمران و یغموری (۳۶)، خسروی و همکاران (۲۵)، مردانشاهی و همکاران (۲۹)، مقیمی و همکاران (۳۰)، بریکسووا و همکاران (۹)، شاهن و

منابع

1. Adeyemo, S. 2009. Understanding and acquisition of entrepreneurial skills: A pedagogical re-orientation for classroom teacher in science education. *Journal of Turkish Science Education*, 6(3): 57- 65.
2. Ahmadpour, A., H. Ghasemi and M. Alikhani Dadukulaee. 2015. Factors affecting the development of students' entrepreneurial skills at agricultural colleges in Iran. *Journal of Agricultural Education Administration Research*, 7(32): 26-40 (In Persian).
3. Aliabadi, V., P. Ataei and R. Movahedi. 2016. The effect of strategic thinking and social capital on recognition of entrepreneurial opportunities among rural youth. *Journal of Research and Rural Planning*, 5(2): 95-110 (In Persian).
4. Aliabadi, V., P. Ataei and R. Movahedi. 2018. Using content analysis summary in the conceptual model of entrepreneurship competencies needed for rural women. *Journal of Entrepreneurship in Agriculture*, 4(4): 37-48 (In Persian).
5. Aliabadi, V., P. Ataei, R. Movahedi and M. Khayati. 2017. Analysing the implications and challenges of self-employment among the agricultural graduates. *Journal of Entrepreneurship in Agriculture*, 4(3): 25-38 (In Persian).
6. Aliabadi, V., R. Movahedi. H. Saadi and P. Ataei. 2016. Conceptual modeling of competencies required for rural women entrepreneurs. *Journal of Entrepreneurial Strategies in Agriculture*, 3(5): 47-56 (In Persian).
7. Ataei, P., H. Ghadermarzi, H. Karimi and A. Norouzi. 2020. The process of adopting entrepreneurial behaviour: Evidence from agriculture students in Iran. *Innovations in Education and Teaching International* (In Press).
8. Blesia, J.U., M. Iek, W. Ratang and H. Hutajulu. 2019. Developing an entrepreneurship model to increase students' entrepreneurial skills: An action research project in a higher education institution in Indonesia. *Systemic Practice and Action Research*, 2: 1-18.
9. Brixiová, Z., M. Ncube and Z. Bicaba. 2015. Skills and youth entrepreneurship in Africa: Analysis with evidence from Swaziland. *World Development*, 67: 11-26.

10. Chell, E. 2013. Review of skill and the entrepreneurial process. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, 19(1): 6-31.
11. Collins, L.A., A.J. Smith and P.D. Hannon. 2006. Discovering entrepreneurship: An exploration of a tripartite approach to developing entrepreneurial capacities. *Journal of European Industrial Training*, 30(3): 188-205.
12. Darban Astaneh, A., M. Qadiri-Masoum and M.A. Firoozi. 2012. The study of relationship between rural administrator's entrepreneurial skills and organizational performance (Case study: Qazvin rural administration province). *Journal of Rural Research*, 3(9): 27-59 (In Persian).
13. De Araujo, R.G.B., M.V.A. Da Costa. B. Joseph and J.L.G. Sanchez. 2020. Developing professional and entrepreneurship skills of engineering students through problem-based learning: A case study in Brazil. *International Journal of Engineering Education*, 36(1): 155-169.
14. Deakins, D. and M.S. Freel. 2009. *Entrepreneurship and small firms*. New York: McGraw-Hill.
15. Dizji, M. and M. Zini. 2018. Investigating the effect of university education on the development of women's entrepreneurial skills. *Technology Development Quarterly*, 15(57): 43-34.
16. Garcia-Sanchez, E., V. Garcia-Morales and R. Martin-Rojas. 2018. Analysis of the influence of the environment, stakeholder integration capability, absorptive capacity and technological skills on organizational performance through corporate entrepreneurship. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 14(2): 345-377.
17. Goudarzi, M., M. Jalali-Farahani, H. Rajabi and M. Hamidi. 2017 The design and codification of development model of entrepreneurial skills for students of sport management in Iran. *New Trends in Sport Management*, 5(18): 9-21 (In Persian).
18. Hosseini, T. and F. Lashgarara. 2014. Identifying the effective factors on development of entrepreneurship skills of rural women cooperatives in Fars Province. *Agricultural Extension and Education Research*, 7 (26): 13-34 (In Persian).
19. Hosseininia, G., P. Ataie and A. Yaghoubi-Farani. 2017. An assessment of students' entrepreneurial skills and characteristics and the impact on their entrepreneurial intention: a case of maharat applied science centers. *Iranian Journal of Engineering Education*, 19(73): 25-44 (In Persian).
20. Imani Jajromi, H. and P. Pourrajab-Miyandoab. 2012. Review and assessment of the characteristics of Dehyaran entrepreneurial and the effect of technical and professional skills on it. *Journal of Community Development*, 3(2): 107-26 (In Persian).
21. Ismail, A., W.N. Adnan, A. Masek, R. Hassan, S. Hashim and M.E. Ismail. 2019. Effectiveness of entrepreneurship programmes in developing entrepreneurship skills towards quality TVET graduates. *Journal of Technical Education and Training*, 11(1): 81-86.
22. Izadi, N., A. Yaghoubi and P. Ataie. 2020. Determinants for entrepreneurial behavior among members of virtual agricultural social Networks. *Journal of Entrepreneurial Strategies in Agriculture*, 6(12): 48-58 (In Persian).
23. Jusoh, R., B. Ziae, S. Asimiran and S.A. Kadir. 2011. Entrepreneur training needs analysis: Implications on the entrepreneurial skills needed for successful entrepreneurs. *International Business & Economics Research Journal*, 10(1): 143-148.
24. Kashani, T., M. Rasouli and M. Soleimanpour. 2017. Examine the factors affecting entrepreneurial skills of agricultural students in technical and vocational University of Tehran. *Agricultural Extension and Education Research*, 10(1): 53-64 (In Persian).
25. Khosravi, A.A., S. Keshtkari and M.A. Mirzabeigi. 2014 Investigating the degree of coordination of the implemented curriculum of the master's degree course in educational sciences with entrepreneurial skills. *Journal of Higher Education Curriculum Studies*, 5(9): 107-123 (In Persian).
26. Krejcie, R.V. and D.W. Morgan. 1970. Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30: 607-610.
27. Lepisto, J. and M.L. Ronkko. 2013. Teacher students as future entrepreneurship educators and learning facilitators. *Education Training*, 55(7): 641-653.
28. Lyons, T.S., J.S. Lyons and G.J. Jolley. 2020. Entrepreneurial skill-building in rural ecosystems a framework for applying the readiness inventory for successful entrepreneurship (RISE). *Journal of Entrepreneurship and Public Policy*, 9(1): 112-136.
29. Mardanshahi, M.M., A.T. Esmaeili and M.H. Mobaraki. 2015. Evaluation of the entrepreneurship talent in junior and senior students of State Universities (Case study: State Universities of Mazandaran Province). *Journal of Entrepreneurship Development*, 7(4): 755-771 (In Persian).
30. Moghimi, S.M., H. Khanifar, M.M. Ordibehesht and S.M. Sharifee. 2019. Providing skill-driven education model for media entrepreneurship development. *Journal of Entrepreneurship Development*, 11 (4): 681-700 (In Persian).
31. Mousivand, M., M. Hamidi-Jahed, P. Ataie and A. Safaei-Shakib. 2017. Influence of internal factors in university on the entrepreneurial culture among agricultural students of Hamedan Universities. *Socio-cultural Development Studies*, 6(1): 185-206 (In Persian).

32. Mousivand, M., A. Safaei-Shakib, P. Ataei and B. Abdolmaleki. 2016. Analyzing effect of psychological capital components on identifying entrepreneurial opportunities of agriculture Jihad organization staffs of Hamedan Province. *Quarterly Journal of Economic Growth and Development Research*, 6(23): 64-55 (In Persian).
33. Reyad, S.M.R., A.M. Al-Sartawi and A. Hamdan. 2019. Do entrepreneurial skills affect entrepreneurship attitudes in accounting education. *Higher Education Skills and Work-Based Learning*, 9(4): 739-757.
34. Safari, S. and M. Samiazadeh. 2012. Needs assessment of entrepreneurship knowledge and skill education a comparative approach in different fields of humanities. *Journal of Technology of Education*, 7(1): 65-79 (In Persian).
35. Sajadi Qeidari, H., H. Mahmoodi and F. Jafari. 2017. An analysis of entrepreneurial skills of women in rural areas: A case study of villages in central district of Fariman. *Journal of Rural Research*, 8(2): 242-263 (In Persian).
36. Salehi-Emran, A. and S. Yaghmouri. 2010. Study of job-creating job market skills according to the global economy in higher education curricula. *Curriculum Studies*, 16: 188-165 (In Persian).
37. Seunke, P., T. Lans and J.S.C. Wiskerke. 2013. Moving beyond entrepreneurial skills: Key factors driving entrepreneurial learning in multifunctional agriculture. *Journal of Rural Studies*, 32: 208-219.
38. Shaheen, N., N. Ahmad, N. Munir and S. Hussain. 2020. Psychology of learning entrepreneurship skills: Nurturing learning styles of students. *Rawal Medical Journal*, 45(1): 188-191.
39. Shekarey, A. and S. Heidarzadeh-Arany. 2012. A study of the effectiveness of insurance occupational training on the performance of insurance companies employees in entrepreneurial skills (a case study in Isfahan Province). *Journal of Entrepreneurship Development*, 4(3): 109-128.
40. Sousa, M.J. 2018. Entrepreneurship skills development in higher education courses for teams leaders. *Administrative Sciences*, 8(2): 1-15.
41. Tabibzadeh, M. and F. Lashgarara. 2014. Identifying entrepreneurship skills development requirements of rural women in the Qom Province. *Journal of Agricultural Extension and Education Research*, 6(4): 61-72.
42. Tayefe-Mahmodi, M., M. Peyvast, M. Mohseni, M. Kharat and K. Badei. 2012. Ontology-based gradation of entrepreneurship skills using educational portals. *Iranian Communication and Information Technology*, 4(11): 37-45 (In Persian).
43. Tripathy, M. 2019. Overcoming the major challenges in new entrepreneurship: An orientation through soft skills. *Smart-Journal of Business Management Studies*, 15 (2): 38-46.
44. UNESCO. 2016. Strategy for technical and vocational education and training. The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization 7, place de Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France.
45. Woodcock, C., P. Shekhar and A. Huang-Saad. 2019. Examining project based entrepreneurship and engineering design course professional skills outcomes. *International Journal of Engineering Education*, 35(2): 631-644.
46. Yaghoubi-Farani, A., S. Karimi, N. Izadi and P. Ataei. 2019. Effect of virtual social networks on entrepreneurial behavior of agricultural students. *Applied Economics*, 51(21): 2326-2335.
47. Zarei-Sebhati, A., A. Shekari and A. Yazdkhasti. 2016. The role of entrepreneurial entrepreneurship training model (KAB) on the entrepreneurial skills of trainees of technical and vocational training centers (case study: Isfahan province). *Theory and Practice in Curriculum*, 4(7): 31-54 (In Persian).

Analysis of Entrepreneurial Skills of Agricultural and Natural Resources Students in University of Zabol

Hamid Karimi¹ and Pouria Ataei²

1- Assistant Professor, Department of Agricultural Extension and Education, Faculty of Agriculture, University of Zabol, Zabol, Iran (Corresponding author: karimihamid@uoz.ac.ir)

2- Ph.D, Department of Agricultural Extension & Education, Faculty of Agriculture, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

Received: July 9, 2020

Accepted: September 27, 2020

Abstract

The aim of this study was to analyze the entrepreneurial skills of Agricultural and Natural Resources students. The population was included 893 students of faculties of Agriculture, Water & Soil, and Natural Resources at University of Zabol and study sample was calculated 269 students using stratified random sampling. The data gathering instrument in this study was a questionnaire which its validity was confirmed by experts in the field of entrepreneurship and its reliability was confirmed through a pilot testing and Ordinal Theta was between 0.81 - 0.92. The results of the current and desired situations of the entrepreneurial skills showed that the team building skill is in ranked first. However, the skill of familiarity with the legal and commercial rules was ranked lowest in both the current and desired situations. The results showed that the deepest the gap between the desired and the current situation belongs to the skills of familiarity with the legal and commercial rules, writing a business plan, and communications, respectively. It recommended that the entrepreneurial skills should be taught as a multi-step process. In such a way that each entrepreneurial skill is segmented and each section should be taught both theoretically and then practically.

Keywords: Agricultural and Natural Resources Students, Entrepreneurship, Entrepreneurship Education, Entrepreneurial Skills